خبر

«خطای تایپی» لایحه بودجه ۱۴۰۱

• **شرق:** معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهوری با بیان اینکه ردیف بودجه مستقل معاونت امور زنان و خانواده ۱۸ درصد افزایش یافته است، گفت: جای تأسف است که خطای تایپی موجود در لایحه مستمسکی برای تحلیل‌های بی‌اساس شده بدون آنکه از معاونت امور زنان در این زمینه استفسار شود. انسیه خزعلی در حساب توییتری خود نوشت: به لطف خدا نه‌تنها ردیف بودجه مستقل معاونت امور زنان و خانواده ۱۸ درصد افزایش یافته است بلکه به دلیل طرح‌های جامعی که به‌زودی اجرائی می‌شود، این معاونت توانسته از بودجه مرتبط برخی دیگر از وزارتخانه‌ها نیز در قالب تفاهم‌نامه بهره‌مند شود. وی با زدن هشتگ «طرح جامع توانمندسازی زنان» و «اشتغال‌زایی»، در ادامه آورده است: جای تأسف است که خطای تایپی موجود در لایحه مستمسکی برای تحلیل‌های بی‌اساس شده بدون آنکه از معاونت امور زنان در این زمینه استفسار شود!

تقویت نظارت‌های مرزی برای ممانعت از ورود «امیکرون» به کشور

• **شرق:** وزیر کشور با بیان اینکه سویه جدید بیماری کرونا در محیط پیرامونی کشور مشاهده شده است، گفت: تلاش داریم با تقویت امکانات بهداشتی در مرزهای کشور و پایش و رصد ورودی مرزهای کشور مانع از ورود ویروس جدید کرونا به کشور شویم. دکتر احمد وحیدی در بیست‌ونهمین نشست قرارگاه عملیاتی مقابله با کرونا که با حضور نمایندگان دستگاه‌ها در محل وزارت کشور برگزار شد، با بیان اینکه مهم‌ترین نگرانی در شرایط کنونی جلوگیری از ورود سویه جدید امیکرون کرونا به کشور است، گفت: باید با تمام ظرفیت‌ها به‌خصوص در قسمت مبادی مرزهای کشور نظارت‌های لازم را داشته باشیم. بر اساس برخی گزارش‌ها سویه امیکرون در کشورهای همسایه مشاهده و برای همین باید مراتب دقت و حساسیت را در این زمینه داشته باشیم. وزیر کشور افزود: تلاش داریم با تقویت امکانات بهداشتی در استان‌های مرزی، به نحو مؤثر و مطلوب‌تری ورود سویه جدید بیماری را به کشور کنترل کنیم. موضوع تزریق واکسن از دیگر محورهای مورد اشاره دکتر وحیدی بود و در این خصوص گفت: کمیته اطلاع‌رسانی باید مفهوم ضرورت تزریق واکسن را به‌صورت دقیق برای مردم روشن کند و اینکه این کار با هدف حفظ سلامت عمومی مردم عزیز کشورمان صورت گیرد. همه ما تابع مصوبات ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا هستیم و باید با تزریق به‌موقع واکسن و رعایت حداکثری پروتکل‌های بهداشتی به مهار کامل بیماری در کشور کمک کنیم.

گزارش «شرق» از تبعات طرح جوانی جمعیت برای زنان آسیب‌پذیر

جایی که دیوارها سیاه باقی می‌مانند

یگانه کربلایی: «تو این محله‌ها اول باید دنبال دیوار سیاه بگردی، دیوار سیاه یعنی حتما یک معتاد اونجا بوده»؛ این جمله را مهرداد توحیدی، کنشگر اجتماعی می‌گوید که سال‌ها در این محله‌ها حضور داشته و حالا برای بررسی وضعیت زنان آسیب‌پذیر راهنمای ماست. آسیب‌پذیرترین زنان در این منطقه زنان مصرف‌کننده مواد مخدر هستند که طبق گفته فعالان اجتماعی راهی برای کسب درآمد و پیداکردن مواد ندارند. بر اساس آنچه در قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت که چندی پیش توسط رئیس‌جمهور ابلاغ شده، هرگونه ارائه داروهای جلوگیری از بارداری در داروخانه‌های سراسر کشور و شبکه بهداشت و کارگذاشتن اقلام پیشگیری باید با تجویز پزشک باشد. سال‌ها پیش نیز توزیع کاندوم در خانه‌های بهداشت متوقف شد. به همین دلیل است که وقتی سری به یکی از خانه‌های بهداشت یک منطقه آسیب‌پذیر تهران می‌زنیم، می‌بینیم خانه بهداشت لوازم پیشگیری از بارداری رایگان در اختیار هیچ‌کدام از زنان این منطقه قرار نمی‌دهد و خبری از آموزش‌های سلامت جنسی و پیشگیری از بیماری‌های مقاربتی نیست. فعالان یکی از سمن‌های مستقر در مناطق جنوبی تهران می‌گویند آموزش‌های سمن‌های فعال در منطقه هم بیشتر در حوزه مهارت‌های زندگی است و نه مسائل جنسی. فقط گاهی برخی کنشگران اجتماعی فعال در این حوزه ممکن است به زنان کاندوم دهند یا به آنها آموزش جنسی ارائه کنند. درباره بیماری‌های مقاربتی هم فقط گاهی برخی سمن‌ها افراد را به بیمارستان‌های آشنای خود می‌فرستند.

او ادامه می‌دهد: اما اگر به همین اندازه هم به وسایل پیشگیری دسترسی نداشته باشند، فاجعه می‌شود؛ هم به لحاظ بارداری‌های ناخواسته و هم بیماری‌های مقاربتی. اینجا زنانی هستند که در خانه زایمان یا سقط می‌کنند که خطرات زیادی دارد. در این منطقه بیشتر با مصرف‌کنندگان مواد مخدر سروکار داریم و مصرف مساوی با تن‌فروشی است؛ بنابراین دسترسی زنان به این وسایل بسیار اهمیت دارد؛ چراکه طبقه متوسط حتی اگر وسایل پیشگیری گران و کمیاب شود، از بازار سیاه تهیه می‌کند، اما اینجا وضعیت فرق می‌کند. احتمالا تعداد کودکان مناطق آسیب‌پذیر بیشتر خواهد شد و آینده قابل تصور نیست.

از فروش نوزاد تا آینده تیره و تار کودکان محله

شرایط کودکان این منطقه هم متأثر از وضعیت زنان است. برخی زنان کودکان خود را به خیریه‌ها می‌سپارند و به دنبال مواد یا تن‌فروشی می‌روند. این بدترین رخداد برای کودکان نیست. گاهی ممکن است از کودکان برای فروش مواد استفاده شود یا برخی از آنها به‌عنوان کودک کار، نان‌آور خانه می‌شوند.

همچنین طبق گفته‌های مسئول این سمن، کودکان این منطقه عموما دچار بلوغ زودرس هستند، در اتاق کوچکی در کنار خانواده مصرف‌کننده مواد مخدر شاهد اتفاقات زیادی هستند و اکثرا مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند.

توحیدی سال‌ها قبل در همین محله از فروش نوزادان هم باخبر شده و حتی شنیده بود از مناطق شمالی تهران برای خرید نوزاد یا انتخاب مادر برای تولد نوزاد به اینجا مراجعه می‌کردند. مسئول یکی از سمن‌های فعال در جنوب شهر تهران می‌گوید این موضوع را گاهی از مردم محله راجع به برخی ساکنان شنیده است. «آنها خودشان هیچ‌وقت اقرار نمی‌کنند که فرزندشان را فروخته‌اند، اما مثلا چند سال پیش یکباره دیدیم یکی از فرزندان همسایه نیست؛ بقیه می‌گفتند بچه را فروخته و پول آن را برای پول پیش خانه داده است. اما ممکن است بعد از چند سال مادر بهبود پیدا کند و به دنبال فرزند خود بگردد که شاهد چنین اتفاقاتی هم بودیم».

گشتی در این محله و دنبال‌کردن دیوارهای سیاه هم نشان می‌دهد اینجا زندگی کودکان با مواد آغشته شده، به‌ویژه به دلیل بسته‌شدن پارکی در نزدیکی این محله جنوبی تهران که پیش‌تر محل تجمع معتادان بوده است. در یکی از کوچه‌ها دو مرد و دو زن در حال مصرف مواد هستند و سه کودک هم بالای سرشان ایستاده‌اند. مشخص است نسبتی با یکدیگر ندارند و زن‌ها بارها با تشر از کودکان می‌خواهند به خانه بروند، اما آنها به دقت مشغول تماشای مصرف مواد هستند. حتی خود افراد مصرف‌کننده هم می‌گویند که جمع‌شدن پارک فقط خانه‌ها و محله را هرچه بیشتر آلوده مواد کرده است؛ قبلا پارک محل مصرف بود و کودکان هم به‌ندرت به آنجا می‌آمدند.

سقط جنین، موضوع ممنوعه

یکی از زنان می‌گوید کسی را در محله می‌شناسد که بچه به دنیا می‌آورد، اما از از وضعیت سقط خبر ندارد. احتمالا به این خاطر که در همان بیمارستان نوزاد به مادر مصرف‌کننده داده نمی‌شود و به بهزیستی فرستاده می‌شود. این جمله مشترک خیلی از زنان منطقه است. حتی زنی که در حال هروئین‌کشیدن به سؤالات پاسخ می‌دهد، می‌گوید سقط جنین غیرقانونی است و اینجا هم انجام نمی‌شود.

اینجا آخر دنیاست

مقصد بعدی منطقه‌ای در جنوب غربی تهران است؛ جایی نزدیکی اتوبان آزادگان. یک طرف زباله‌های شهر، یک طرف کارخانه‌های بازیافت. وسط همین زباله‌ها مردمانی زندگی می‌کنند که با چند تکه سنگ و پارچه برای خود اتاقکی ساخته‌اند و همان حوالی هم زباله‌های خشک را برای فروش تفکیک می‌کنند.

اینجا دیگر نه خبر از استقرار سمن‌هاست و نه نهادهای دولتی؛ منطقه‌ای به حال خود رهاشده. یک کانکس با فاصله از ساکنان هفته‌ای دو بار برایشان غذا می‌پزد و گاهی برخی سمن‌ها هم برایشان غذا می‌آورند و به‌ندرت اقلام بهداشتی مثل کاندوم و نوار بهداشتی. اینجا خبری از آب تمیز هم نیست. اولین اتاقکی که به آن می‌رسیم، وضعیت بهتری نسبت به سرپناه‌های بعدی دارد. اتاقکی با سقف کوتاه، ساخته‌شده از سنگ و با یک در فلزی که یک زن و مرد در آن ساکن هستند. می‌گویند اگر زنی حامله باشد اورژانس می‌آید و بچه را هم به بهزیستی می‌دهد، اما از سقط جنین اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند.

سرپناه‌های بعدی، فقط چند تکه سنگ و یک پارچه هستند. حرف زنان درباره آب و غذا و لوازم بهداشتی یکسان است و یکی از زن‌ها می‌گوید بارداری ناخواسته هم اینجا زیاد است.

فعالان اجتماعی درباره طرح جوانی جمعیت چه می‌گویند؟

مهرداد توحیدی، کنشگر اجتماعی، درباره شرایط این منطقه و اثرات طرح جوانی جمعیت بر آن می‌گوید: افزایش کودکان محلات آسیب‌پذیر، یعنی بیشترشدن گروه در معرض خطر و ترکیب فروش نوزاد، سقط غیرقانونی و کار کودک. به نظر می‌رسد طراحان این طرح فقط به دنبال توسعه کمی هستند، نه کیفی. طبقه شمال تهران اقلام پیشگیری از بارداری را گران‌تر و به‌صورت قاچاق هم می‌توانند تأمین کنند؛ بنابراین کسانی که دستشان به این اقلام نمی‌رسد، مردم همین منطقه‌ها هستند. از طرف دیگر با وجود فعالیت این همه سمن در این محله‌ها، شاخص‌های آسیب کمتر نشده و قرار است متغیر جمعیت که روی همه‌چیز تأثیر می‌گذارد تغییر کند. مگر سمن‌ها چقدر توان دارند. لیلا ارشد، مدیر خانه خورشید نیز درباره جزئیات طرح جوانی جمعیت و محدودیت‌های غربالگری دوران جنینی می‌گوید: من فکر می‌کنم یک پدر و مادر حق دارند از سلامت بچه خود در غربالگری اطمینان حاصل کنند. فرزندانی که با یک ناهنجاری به دنیا می‌آیند، هزینه‌های بسیاری بر دوش دولت‌ها می‌گذارند. ما در ایران قانون سقط داریم؛ اگر سه پزشک بپذیرند که مادر در عسر و حرج قرار دارد، دستور سقط قانونی در دو یا سه ماه اول داده می‌شود. نگهداری یک فرزند دچار اختلالات جنینی، هم برای دولت و هم برای خانواده سخت است. وی می‌افزاید: بسیار روشن است هنگامی که قوانین همراه با مردم نباشند و نقش حمایتی نداشته باشند، انسان‌ها تصمیمات خود را می‌گیرند و صرفا عواقب تصمیم‌هایشان برای خود یا جامعه متفاوت می‌شود. ۱۷ سال است که مشخصا تیم ما در خانه خورشید فعالیت می‌کند و ما بارها شاهد سقط غیرقانونی زنان و آسیب‌های آن بوده‌ایم. زنان آسیب‌پذیر در اینجا از کسانی کمک گرفته‌اند که متخصص نبوده‌اند و به دنبال آن مدت‌ها دچار درد و خونریزی و عفونت شده‌اند و نهایتا به بیمارستان‌ها مراجعه کردند و قادر به پرداخت هزینه بیمارستان نبوده‌اند. ارشد با اشاره به بارداری‌های حاصل تعرض جنسی می‌گوید: حاملگی‌ای که بر اساس خواسته دو طرف نیست، بالاخره منجر به سقط می‌شود؛ چون فرد نمی‌خواهد بچه را نگه دارد. اما اگر وسایل پیشگیری در اختیارشان قرار دهیم، هم از انتقال ویروس اچ‌آی‌وی در این گروه پیشگیری کرده‌ایم و هم بارداری رخ نمی‌دهد. به زن هم آموزش می‌دهیم که مراقبت از خود را یاد بگیرد. ای کاش قبل از تصویب این قوانین، از بیمارستان‌ها، انجمن مامایی و متخصصان این حوزه نظرسنجی می‌شد. چقدر در سال سقط غیرقانونی انجام می‌شود؟

او ادامه می‌دهد: از مراکزی مانند ما که به قول امروزی‌ها در میدان کار می‌کنیم چقدر اطلاعات میدانی گرفته‌اند؟ ما از نزدیک با خانواده‌ها و این زنان در ارتباطیم. احساس گناهی که مادر پس از سقط غیرقانونی سال‌ها با خود دارد، مخرب است. اگر قوانین به نفع مردم و برای مردم باشد، تأثیرگذار است. اگر قرار باشد فرزندآوری افزایش پیدا کند و نسل ما ماندگار شود، باید تغییرات دیگری رخ دهد. اگر افراد از نظر مالی تأمین باشند و شغل و رفاه خوبی در زندگی داشته باشند چرا فرزنددار نشوند؟ در شرایطی که زندگی متعارف و متعادل باشد، افراد از حس پدری و مادری لذت می‌برند. به گفته این مددکار اجتماعی، در سال‌های اخیر طبقات متوسط کنترل موالید را به دست گرفته‌اند. این در حالی است که خانواده‌هایی که از لحاظ اقتصادی و فرهنگی فقیر هستند، فرزنددار می‌شوند. اما این فرزندان چقدر از شرایط خود رضایت دارند؟

ارشد می‌گوید: با فرزندانی مواجه هستیم که نمی‌توانند در شرایط کرونا گوشی هوشمندی برای حضور در کلاس‌های مجازی داشته باشند یا دچار سوءتغذیه هستند. گزارش‌هایی که در مطبوعات از شیوع سوءتغذیه می‌بینیم، بسیار است. هنگامی که سیاست‌های تشویق به فرزندآوری در دستورکار قرار می‌گیرد، باید شرایط مورد نیاز آن نیز فراهم شود. مدیر خانه خورشید درباره محدودیت‌های دسترسی به اقلام پیشگیری از بارداری در طرح جوانی جمعیت بیان می‌کند: برخی از این اقلام فقط برای پیشگیری از بارداری نیست، بلکه برای پیشگیری از ابتلا به بیماری‌های مقاربتی نیز لازم است. وقتی قیمت لوازم پیشگیری افزایش یابد یا در استفاده از آن محدودیت‌هایی ایجاد شود، طبقات مرفه می‌توانند به‌سختی به آنها دسترسی یابند، آنهایی که طبقات اجتماعی و اقتصادی پایین‌تری دارند نیز راه خود را پیدا می‌کنند، اما عواقب متفاوتی در انتظارشان خواهد بود. ای کاش مسئولان شش ماه فرجه در نظر می‌گرفتند و در این مدت به بیمارستان‌هایی که زنان مناطق فرودست شهر به آنها مراجعه می‌کنند، سری می‌زدند و می‌دیدند چه تعداد زن با خونریزی‌هایی که ناشی از خرید داروهای فاسد و روش‌های غیرعلمی سقط جنین است، به آنها مراجعه می‌کنند. ارشد با طرح این پرسش که «چطور دولت‌ها می‌توانند پاسخ‌گوی رفتاری باشند که به عواقب آن فکر نکرده‌اند؟»، خاطرنشان می‌کند: درحال‌حاضر، آمارها نشان می‌دهد سقط جنین و خونریزی‌های دوران بارداری رو به افزایش است. هنوز معلوم نیست این مشکلات دوران بارداری تحت تأثیر امواج ماهواره‌ای است یا استرس یا آلودگی هوا؟ آیا برای این مشکلات فکری شده است؟

وی با اشاره به اهمیت تربیت جنسی و خودمراقبتی برای کودکان می‌گوید: قرن بیست‌ویکم، قرن پیچیدگی‌هاست و هر چقدر مردم آموزش ببینند و ابزار مقابله با خطرات را داشته باشند، بهتر زندگی می‌کنند. نمی‌توان اهمیت آموزشی که به فرزندان داده می‌شود تا خود و مهارت‌های خود را بشناسند، در نظر نگرفت. ما اگر مهارت همسری را به فرزندانمان بیاموزیم، طلاق کاهش می‌یابد؛ زیرا می‌آموزند آستانه تحمل بالاتری داشته باشند. آموزش‌های خودمراقبتی نیز از سوی متخصصان می‌تواند زندگی بهتری را برای فرزندان فراهم کند. من معتقدم آموزش همگانی باید برای همه وجود داشته باشد، اما لزوم این آموزش‌ها برای خانواده‌های آسیب‌پذیر بیشتر حس می‌شود. این مددکار اجتماعی با بیان اینکه «از سال ۱۳۹۷ فقر شرایط را بدتر کرده است»، می‌افزاید: پیش‌تر اداره بهداشت، باند و مواد ضدعفونی‌کننده در اختیار ما قرار می‌داد، اما سال‌هاست دیگر چنین کمک‌هایی دریافت نمی‌کنیم. نهادهای مدنی در این محله در چند سال اخیر برای تأمین لوازم بهداشتی برای مقابله با کرونا و پوشک و نواربهداشتی در مضیقه بودند.

وی در پاسخ به پرسشی درباره مسئله فروش نوزاد در محله‌های آسیب‌پذیر تهران بیان می‌کند: در این محله، زنانی طی روابطی باردار می‌شدند که نمی‌خواستند یا نمی‌توانستند فرزند خود را نگه دارند. افرادی بودند که این بچه‌ها را از مادر می‌گرفتند و آنها را به فروش می‌رساندند. البته ماندن این نوزادان با مادرها هم خطراتی داشت؛ ممکن بود کودک به اعتیاد دچار شود یا مادر از کودک مراقبت کافی نکند و با خطراتی همچون حمله سگ و تعرض مواجه شود. گاهی بچه به محملی برای جابه‌جایی مواد مخدر تبدیل می‌شد. من شاهد بودم که دست و پای بچه‌ای را با میله‌های آهنی می‌بستند و بچه برای تمام عمر معلول می‌شد، چون وجود یک فرزند معلول برای جابه‌جایی مواد مخدر مناسب است. گاهی هم مددکار اجتماعی بیمارستان تشخیص می‌داد که این مادر قادر به بردن بچه خود نیست، کودک را در بیمارستان نگه می‌داشتند و به مددکار بهزیستی تحویل می‌دادند. البته در گذشته مدتی روال به این شکل بود که بچه به مادر تحویل داده می‌شد و بعد از بهزیستی سراغ خانواده می‌رفتند، اما این فرایند باعث می‌شد به‌طور کلی نتوان اثری از مادر و فرزند یافت. در پایان ارشد در پاسخ به سؤالی درباره تأثیر انگیزه‌های مالی این طرح برای افزایش فرزندآوری می‌گوید: با مشکلات اقتصادی‌ای که دولت درحال‌حاضر برای تأمین نیازهای اولیه مردم مواجه است، آیا می‌تواند وعده‌هایی را که در این طرح بیان شده، محقق کند؟ مردم این محلات آسیب‌پذیر به‌شدت بی‌اعتماد هستند. گاهی نهادهای دولتی از من می‌پرسند به نظر شما برای مردم این محله چه کار کنیم؟ من می‌گویم هیچ مداخله‌ای نکنید، چون مردم اینجا به اندازه کافی بی‌اعتماد و ناامید هستند. باید دید بودجه این وعده‌های داده‌شده در این طرح در کجا مصوب شده است. جمعیت ایران رو به میانسالی می‌رود و لزوم فراهم‌کردن شرایطی برای تشویق مردم به فرزندارشدن امری ضروری است، اما نباید گذاشت وضعیت نقاط محروم و آسیب‌پذیر از لحاظ اجتماعی در طرح‌هایی همچون طرح جوانی جمعیت به فراموشی سپرده شود. محدودیت در ارائه اقلام پیشگیری از بارداری در نقاط محروم، شرایط ساکنان آنها را شکننده‌تر از پیش می‌کند.

ادامه از صفحه اول

دستمزد توافقی و منطق سرمایه‌داری انعطاف‌پذیر

الف) انعطاف‌پذیری چندگانه: نیروی کار بتواند انواع مختلف و متفاوتی از کارهای بنگاه را به انجام برساند. ب) انعطاف‌پذیری کمی: براساس انعطاف‌پذیری کمی با توجه نوسانات تقاضا ساعت کاری کارگران تغییر می‌کند و کارفرما با موانع دست‌وپاگیر برای اخراج کارگران مواجه نیست. ج) انعطاف‌پذیری مالی: دستمزد نیروی کار با توجه به عرضه و تقاضای نیروی کار تغییر می‌کند. به‌طورکلی براساس قانون انعطاف‌پذیری، قوانین و دستورالعمل‌های دولتی مانند حداقل دستمزد، قراردادهای یک‌ساله و... برداشته می‌شود. ریچارد سنت، انعطاف‌پذیری را در مقابل ثبات و تأمین قرار می‌دهد و معتقد است برای نیروی کار ثبات و تأمین ارزشمندتر از انعطاف‌پذیری است به این دلیل که سرمایه‌داری جدید با مفاهیمی مانند تحرک، پویایی و انعطاف‌پذیری کار به‌دنبال شکل نوینی از سلطه و قدرت بر نیروی کار است. آنچه در سرمایه‌داری جدید بیش از همه خود را نشان می‌دهد، انعطاف‌پذیری در ساعت کار و مزد است که براساس آن شرایط کار و دستمزدها دائم در حال تغییر است. ریچارد سنت سرمایه‌داری جدید را با نام سرمایه‌داری انعطاف‌پذیر می‌شناسد. در سرمایه‌داری انعطاف‌پذیر کارگران باید کوتاه‌مدت بیندیشند، به قوانین رسمی متکی نباشند، سرعت عمل داشته باشند و با خطرات همراه شوند. تأکید سرمایه‌داری جدید بر انعطاف‌پذیری در کار و اهداف کوتاه‌مدت، شخصیت انسان را دچار تباهی می‌کند. جهانی که مدام در حال تغییر و تحول است، شخصیت وفادار و متعهد را نمی‌تواند بپذیرد. سرمایه‌داری جدید با برجسته‌کردن مفهوم انعطاف‌پذیری در کار و دستمزد به‌دنبال سلطه نوین بر نیروی کار است. به عبارتی شیوه کنترل کارگران در سرمایه‌داری جدید تغییر کرده است. انعطاف‌پذیری در کار و مزد بیش از هر چیزی به سود شرکت‌هاست. در اقتصاد جدید شرکت‌ها برای دستیابی به سود بیشتر لازم است نیروی کاری در اختیار داشته باشند که هیچ کنترلی بر روند کار نداشته باشند و دائما آماده تغییر شرایط کاری باشند. به عبارتی تضعیف نیروی کار اولویت سرمایه‌داری جدید است؛ طرحی که به‌ظاهر خیرخواهانه طراحی شده است، باور نادرستی از زمینه اجتماعی و اقتصادی است که در نهایت بازتاب منطق سرمایه‌داری است.

ارتقای مراودات انسانی در فضای مجازی

این‌روزها منشأ و منبع اصلی اغلب مراودات ما، شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی است. تا پیش از همه‌گیری کرونا، گرچه اغلب افراد در فضای مجازی ارتباطات گسترده‌ای داشتند، اما بی‌گمان پس از همه‌گیری، این ارتباطات رنگ و بوی جدی‌تری به خود گرفته است.

ما یاد گرفتیم از راه دور دوست بداریم، از راه دور دیدار کنیم و با آدم‌های ناشناخته ارتباط عمیق‌تری بگیریم و بیشتر به آنها اعتماد کنیم. ناگفته پیداست که کسب‌وکارهای دنیای مجازی نیز رونق بسیار بالایی گرفته است. خرید از آنلاین‌شاپ‌ها و فروشگاه‌های مجازی عادت روزانه اغلب ما شده است و حتی این روزها برای ساده‌ترین خریدهایمان اول سری به فضای مجازی می‌زنیم.

حتما برای شما هم پیش آمده که قبل از خرید کالا یا استفاده از خدمات یک مرکز خاص، به بخش نظرات مردمی مراجعه کنید و بر اساس میزان رضایت از مصرف‌کنندگان یا خدمات‌گیرندگان، انتخاب کنید. در بسیاری موارد ممکن است یک نظر منفی یا حتی یک نظر مثبت که به برخی ویژگی‌های خاص اشاره کرده باشد، شما را از خرید منصرف کند؛ بر همین اساس، اغلب ارائه‌دهندگان کالا و خدمات در فضای مجازی، توجه ویژه‌ای به بخش نظرات مردمی دارند تا جایی که حتی گاهی با ارائه آمار و ارقام مربوط به این بخش، به تبلیغ فعالیت خود می‌پردازند. بخش نظرات مردمی تنها درخصوص خریدهای آنلاین و فروشگاهی کاربرد ندارد؛ یکی از مهم‌ترین کاربردهای این بخش، مربوط به ارتباط‌گیری افراد در استفاده از خدمات عمومی و خصوصی است.

مثلا مسیریاب «بلد» که از ابتدای همه‌گیری ویروس کرونا، با فعالیت‌های گسترده نظیر نمایش نقاط پرتردد به‌منظور جلوگیری از تردد غیرضروری و اطلاع‌رسانی رنگ‌بندی شهرها و محدودیت‌های تردد توانسته بود خدمات خوبی به کاربران خود ارائه دهد، پس از آغاز واکسیناسیون نیز با ارائه فیلترهای مشخص به کمک کاربران آمد تا بتوانند به‌راحتی اطراف خود را ببینند و از نوع واکسن، میزان خلوتی و شلوغی، خودرویی و شبانه‌روزی یا مراکز مخصوص بیماران خاص نیز آگاه شوند.

اما این قابلیت زمانی جذاب‌تر شد که کاربران نظرات واقعی خود را نیز با یکدیگر در میان گذاشتند. هر کاربر می‌توانست قبل از مراجعه به هر مرکز، به بخش نظرات برود و از افرادی که همان روز در آن مرکز تزریق داشته‌اند درباره وضعیت آنجا سؤال بپرسد و جالب آنکه در اغلب موارد پاسخ خود را نیز دریافت می‌کرد. تا جایی که بر اساس گزارش آماری «بلد»، از مجموع بیش از ۵۳ هزار سؤال پرسیده‌شده، به بیش از ۴۵ هزار سؤال توسط حدود ۱۲ هزار نفر کاربر پاسخ داده شده است.

اغلب سؤالات مربوط به میزان شلوغی و خلوتی مراکز بود و افراد بسیاری نیز از عملکرد پرسنل مراکز تقدیر می‌کردند. این تقدیرها گرچه ممکن است هیچ‌گاه به چشم پرسنل مراکز تزریق نیاید، اما قطعا در انتخاب افراد تأثیر بالایی داشت و توانست از ازدحام و شلوغی در بسیاری مراکز کاسته و باعث صبوری بیشتر افراد در صف‌های طولانی تزریق شود. آمار ارائه‌شده از سوی «بلد» نکات جذاب دیگری را نیز نشان می‌دهد. مثلا مشخص شده که حدود ۱۲۰ نفر از کاربران این اپلیکیشن به بیش از ۳۰ سؤال هم‌وطنان پاسخ داده‌اند؛ یعنی فردی که برای تزریق به یکی از مراکز مراجعه کرده، در زمان انتظار برای تزریق، به چندین سؤال کلی و جزئی پرسیده‌شده درباره آن مرکز پاسخ داده است که این امر علاوه بر کمک به افراد برای انتخاب مرکز واکسیناسیون، باعث ارتقای مراودات انسانی نیز شده و مشارکت عمومی را در جامعه بالا برده است.

از ابتدای واکسیناسیون عمومی علیه کرونا، شهروندان همواره از اطلاعات ضدونقیض درباره مراکز واکسیناسیون و نوع واکسن و تمهیدات ارائه‌شده توسط منابع رسمی گلایه داشتند؛ اما به نظر می‌رسد شکل‌های مختلف ارتباط در دنیای مجازی توانسته تا حد زیادی در انتقال تجربیات عمومی موفق عمل کند و مردم این بار به جای اعتماد به رسانه‌های رسمی، به تجربه عینی هم‌وطنان خود اعتماد کرده‌اند.

در یکی از مراکز تزریق واکسن کرونا در تهران (مرکز خودرویی پارک پرندگان)، یک سرباز وظیفه به‌تنهایی به بیش از پنج‌هزارو ۳۰۰ سؤال هم‌وطنان پاسخ داده است؛ در حالی که این کار نه وظیفه او بوده و نه برای آن پاداشی دریافت کرده است. این شخص به‌عنوان یکی از پرسنل موظف، در این مرکز حضور داشته و بدون چشمداشت سعی در راهنمایی درست هم‌وطنان خود داشته است؛ چیزی که در دنیای صفر و صد مجازی کمتر به آن پرداخته شده و کارشناسان علوم اجتماعی می‌توانند با بررسی دقیق‌تر این موضوع به نکات مؤثری برای ارتقای ارتباطات انسانی در دنیای مجازی دست یابند. بخش نظرات مردمی در تمامی پلتفرم‌های مجازی، بستر مناسبی برای کاوش و ارتقای ارتباطات انسانی است؛ به شرط آنکه واقعا توسط خود مردم اداره شود و هوش مصنوعی به دستکاری نظرات نپردازد. در چنین محیطی می‌توان نوع‌دوستی، اشتیاق برای راه‌انداختن کار مردم، همدلی و همراهی را به وفور گسترش داد و یقین داشت که ارتباطات انسانی به بالاترین درجه خود نائل خواهد آمد.

آگهی اصلاحی (اخطاریه ماده ۱۰۱ آئین نامه اجرای اسناد رسمی)

پیرونامه آگهی شماره م الف ۱۳۶۴۲ روزنامه شرق شماره ۴۱۳۰ مورخ ۱۴۰۰/۸/۸ مخاطب ابلاغ شونده آقای غلامحسین عابدین مقانکی میباشد که بدین نحو اصلاح میگردد سایر مندرجات آگهی مذکور به قوت خود باقی است.

م الف ۱۴۵۱۳ رئیس اداره اول اجرای اسناد رسمی تهران

www shargh daily ir

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت راهکارهای رایان اکسون با مسئولیت محدود

به شماره ثبت ۴۶۸۴۶۴ و شناسه ملی ۱۴۰۰۴۷۴۲۸۹۹ در اجرای ماده ۲۱۵ اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت راهکارهای رایان اکسون در حال تصفیه)با مسئولیت محدود (به شماره ثبت ۴۶۸۴۶۴ و شناسه ملی ۱۴۰۰۴۷۴۲۸۹۹ که آگهی انحلال آن در صفحه ۳۹ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۲۲۶۷ مورخ ۱۴۰۰/۶/۸ درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر یک سال از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفیه آقای صادق رشیدی به شماره همراه ۰۹۱۲۸۱۸۹۰۹۹ مستقر در آدرس تهران، محله جمالزاده ، خیابان شهید یداله امیرلو (گلبار) ، بن بست سبزه زار ، پلاک ۱۰ ، طبقه چهارم ، واحد ۱۲ و کدپستی ۱۴۱۹۷۱۵۵۷۵ مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهند داشت.

مدیر تصفیه شرکت راهکارهای رایان اکسون

(با مسئولیت محدود) در حال تصفیه صادق رشیدی

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده

شرکت صنایع کلاچ سازی (سهامی خاص)

ثبت شده بشماره ۵۴۵۴۵ –۱۰۱۰۰۹۹۶۷۰۰ شناسه ملی :

بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام شرکت صنایع کلاچ سازی (سهامی خاص) و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت بعمل می آید در جلسه مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده شرکت که در روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۱۰/۱۲ راس ساعت ۱۰ صبح در دفتر مرکزی شرکت واقع درخیابان سهروردی شمالی، خیابان دکترقندی غربی، پلاک ۱۰۰ واحد ۲۰۲ تشکیل میگردد، حضور بهم رسانند .

دستور جلسه :

۱– استماع گزارش هیئت مدیره و بازرس قانونی شرکت در خصوص عملکرد سال ۱۳۹۹ و بررسی صورتهای دارایی و دیون و ترازنامه و حساب سود و زیان سال عملکرد منتهی به ۱۳۹۹/۱۲/۳۰ واتخاذ تصمیم درمورد آنها.

۲– تعیین روزنامه کثیر الانتشار شرکت

۳– انتخاب اعضای هیئت مدیره و تعیین سمت آنها و بازرسان اصلی و علی البدل شرکت و تعیین دارندگان حق امضاء

۴– هر موضوع دیگری که در صلاحیت مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده باشد.

هیئت مدیره و مدیر عامل

شرکت صنایع کلاچ سازی (سهامی خاص)